

TUMAČENJE RIJEČI BOŽJE: Prvo čitanje: 1Sam 3,3b-10.19; Psalam: Ps 40,2.4ab.7-10; Drugo čitanje: 1Kor 6,13c-15a.17-20; Evandjelje: Iv 1,35-42

Draga braćo i sestre!

Ivan Krstitelj bio je karizmatična osoba, pravi Božji čovjek, posljednji prorok Staroga zavjeta i navjestitelj Novoga. Pokornik, isposnik, snažnoga glasa. Bio je strog, ispunjen Božjim Duhom. Pozivao je na obraćenje. Za razliku od mnogih proroka, kojima su se njihovi sudremenici opirali, Ivana su gotovo svi smatrali prorokom. Tako u Markovu Evandjelju čitamo: »Grnula k njemu sva judejska zemlja i svi Jeruzalemti: primali su od njega krštenje u rijeci Jordanu ispovijedajući svoje grijeh.« Grnuli su k njemu puni povjerenja i poštovanja. Da je samo jednu riječ rekao, prozvali bi ga Mesijom... A evo, i prije nego što je susreo Isusa, Ivan govori Židovima: »Među vama stoji koga vi ne poznate - onaj koji za mnom dolazi, komu ja nisam dostojan odriješiti remenje na obući.« I onda, veli današnje evandjelje, dok je Ivan stajao s dvojicom svojih učenika, ugledao je Isusa i uskliknuo: »Evo Jaganjca Božjega!« Velik je Ivan u svom isposništvu. Velik u silnim duhovnim darovima koje je od Boga imao. Velik po proročkom duhu koji mu je Bog obilato udijelio. Međutim, rekao bih, Ivan je osobito velik u tome što zna koje je njegovo poslanje i gdje mu je mjesto. Pokazao je na Isusa. Shvatio je i prihvatio da je on tek preteča, tek onaj koji pripravlja narod na Mesiju, Krista koji dolazi. To je bio njegov put, kao što je Stjepanov bio da nakon samo jedne izuzetne propovijedi bude kamenovan, kao što je Marijin put bio da bude »nezatna službenica Gospodnja«, a Josipov da bude tesar i hranitelj... Ivan je znao kad treba stati, kad treba pustiti druge da nastave Božje djelo. Važno je to uočiti. Svakoga od nas Bog ponaosob poziva i za svakoga ima posebno poslanje koje treba ostvariti. Ne završava svijet s nama. Treba znati prepustiti mjesto mlađima, svojoj djeci, mladim snagama na poslu, gdje sam godinama ja bio i važan... Ako sam »svoju trku završio«, nisam odbačen. Ne. Zahvaljujem Bogu za sve dobro koje sam učinio, za sve one dane kad sam bio vjeran pozivu koji Bog ima za

Odgovara: Župni ured sv. Elizabete - Jalžabet

mene. Zato se mogu i trebam veseliti svakom razdoblju svoga života: i razigranoj mladosti i stvaralačkoj zrelosti, ali i onoj »trećoj dobi« u koju polako ulazim ili sam ušao. Tako Pavao na koncu svoga života mirno govori: »Dobar sam boj bio, trku završio, vjeru sačuvaao...« A ostalo - Božja je briga. Kad su ona dvojica učenika čuli da Ivan za Isusa veli da je Jaganjac Božji, napustili su Ivana i pošli za Isusom. Ni to nije bilo lako. Moglo se shvatiti da su oni nekako izdali Ivana, ostavili ga sama, a mislili su da će cijelo vrijeme biti njegovi učenici. Međutim, i oni su shvatili da je Božji poziv za njih upravo taj da krenu za Isusom. Jedan od te dvojice bio je Andrija, koji je Isusu doveo svoga brata Šimuna, kojeg Isus naziva Petar i čini ga Stijenom na kojoj će sagraditi svoju Crkvu. Važno je i ovo zapaziti. Kad dođe trenutak, treba otići. Treba biti vjeran pozivu koji nam Bog upućuje. Koliko god im to bilo teško, roditelji trebaju pustiti djecu da se osamostale. Pustiti ih da odrastu. Ne tretirati ih kao da su osnovnoškolske dobi, pa sve činiti za njih i pomagati im u onome što bi sama trebala i morala činiti. Potrebno je u molitvi vidjeti gdje me Bog želi i onda hrabro krenuti. Ona dva učenika nekako su stidljivo krenula za Isusom, pa kad ih je upitao što traže, u nepravilici su rekli: »Učitelju, gdje stanuješ?« Došli su, vidjeli i ostali s njime. Kako se god nama činilo, naš život nije naš izbor i naša stvar. Bog nas je pozvao u život, Bog za nas ima poseban životni poziv. Na poseban način stanuje u našim molitvama, a na najizvršnji način u nedjeljnoj svetoj misi. U tome svjetlu trebamo sagledavati svoj život, u tom svetom susretu nalaziti ćemo snage za svoj životni put. Isus je u tome realan, ne daje isprazna obećanja. Znamo, on veli: »Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom.« Međutim, što god nosili, kakvim god putem išli, bitno je da idemo s Isusom, jer, recimo to na koncu, Isus veli: »Jaram je moj sladak i breme je moje lako.« Blago onome tko u to povjeruje i po tome živi!

Trg braće Radića 14
42203 Jalžabet
Tel. 042/ 647-083
Mob. 098/728-226

**Uredovno vrijeme župnog ureda
sat vremena prije i poslije Svete Mise, osim
ponedjeljka i blagdana. U slučaju hitnosti
nazovite na tel. ili mob.
zupni.ured.jalzabet@vz.t-com.hr
www.zupa-sv-elizabete.hr**

18. - 24. siječnja 2021

II. Nedjelja kroz godinu

(537/2021)

Riječ Božja

**U ono vrijeme: Stajaše Ivan s
dvojicom svojih učenika. Ugleda
Isusa koji je onuda prolazio i reče:**

»Evo Jaganjca Božjega!« Te njegove riječi čula ona dva njegova učenika pa pođoše za Isusom. Isus se obazre i vidjevši da idu za njim, upita ih: »Sto tražite?« Oni mu rekoše: »Rabbi« - što znači: »Učitelju - gdje stanuješ?« Reče im: »Dođite i vidjet ćete.« Pođoše dakle i vidješe gdje stanuje i ostadoše kod njega onaj dan. Bila je otprilike deseta ura. Jedan od one dvojice koji su čuvši Ivana pošli za Isusom bijaše Andrija, brat Šimuna Petra. On najprije nađe svoga brata Šimuna te će mu: »Našli smo Mesiju!« - što znači »Krist - Pomazanik«. Dovede ga Isusu, a Isus ga pogleda i reče: »Ti si Šimun, sin Ivanov! Zvat ćeš se Kefa!« - što znači »Petar - Stijena«.

Kristova smrt, dakle, otkriva potpunu pouzdanost Božje ljubavi poglavito u svjetlu njegova uskrsnuća. Kao uskrsli, Krist je pouzdan svjedok, dostojan vjere (usp. Otk 1,5; Heb 2,17), čvrst oslonac za našu vjeru. »A ako Krist nije uskrsnuo, uzaludna je vjera vaš«, kaže sveti Pavao (1 Kor 15,17). Da Očeva ljubav nije uskrsnula Isusa od mrtvih, da nije mogla ponovno oživjeti njegovo tijelo, tada to ne bi bila pouzdana ljubav, sposobna objasniti i tmine smrti. Kada sveti Pavao govori o svome novom životu u Kristu, kaže sljedeće: »u vjeri živim u Sina Božjega koji me ljubio i predao samoga sebe za mene« (Gal 2,20). Ta »vjera u Sina Božjega« zasigurno je vjera Apostola naroda u Isusa, ali pretpostavlja također Isusovu pouzdanost, koja se, istina, temelji na njegovoj ljubavi sve do smrti, ali i na njegovu bogosinovstvu. Upravo zato što je Isus Sin, jer se potpuno pouzdaje u Oca, mogao je pobijediti smrt i učiniti da život zablista u punini. Naša je kultura izgubila osjećaj Božje stvarne opipljive prisutnosti, njegova djelovanja u svijetu. Mislimo da se Bog nalazi samo u onostranosti, na nekoj drugoj razini stvarnosti, odijeljen od naših konkretnih odnosa. Ali kada bi bilo tako, kada Bog ne bi mogao djelovati u svijetu, njegova ljubav ne bi bila doista moćna, doista stvarna i ne bi, dakle, bila niti prava ljubav, kadra dati ono blaženstvo koje obećava. Vjerovati ili ne vjerovati u njega bilo bi, dakle, potpuno isto. Kršćani, naprotiv, ispovijedaju Božju konkretnu i moćnu ljubav, koja doista djeluje u povijesti i određuje njezinu konačnu sudbinu; ljubav koja se može susresti, koja se objavila u punini u muči, smrti i uskrsnuću Kristovu.

(papa Franjo; Svjetlo Vjere br. 17)

**Varaždinska biskupija
Župa sv. Elizabete Ugarske
Jalžabet**

RASPORED SVETIH MISA

18. P - Priska, Margareta, Biserka; Heb 5, 1-10; Ps 110, 1-4; Mk 2, 18-22	18.00 - Sv. Misa u Jakopovcu + <i>Ivan Špoljarić</i>
19. U - Mario, Ljiljana, Marta, Makarije; Heb 6, 10-20; Ps 111, 1-2.4; Mk 2, 23-28	18.00 - Sv. Misa u Novakovcu + <i>Štefanija Piljak</i>
20. S - Fabijan i Sebastijan, Fabijana; Heb 7, 1-3.15-17; Ps 110, 1-4; Mk 3, 1-6	18.00 - Sv. Misa u Novakovcu + <i>Stjepan i Marija Obad</i>
21. Č - Agneza, Janja, Neža, Epifanije; Heb 7, 25 - 8, 6; Ps 40, 7-10.17; Mk 3, 7-12	18.00 - Sv. Misa u Kelemenu + <i>Marija i Martin Petrić god., Stjepan, Antun i Valent Kovačić, Josip Vuković</i>
22. P - sv. Vinko đakon, Vice, Vinka; Heb 8, 6-13; Ps 85, 8 i 10.11-12.13-14; Mk 3, 13-19	18.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + <i>Ivana god. i Vladimir Antolić, Stjepan Gerić</i>
23. S - Emarcijana, Ema, Vjera; Heb 9, 2-3.11-14; Ps 47, 2-3.6-7.8-9; Mk 3, 20-21	18.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + <i>Stanislav i Jelena Piljak, Stjepan i Anđela Janušić, Terezija Habek</i>
24. N - III. Nedjelja kroz godinu; Jon 3, 1-5.10; Ps 25, 4b-7bc.8-9; 1Kor 7, 29-31; Mk 1, 14-20; "Obratite se i vjerujte evanđelju."	8.00 - Sv. Misa u Jalžabetu 1.) + <i>Agata god., Tomo, Mirko i Dora Šimek, Jakob i Eva Grđan</i> 2.) + <i>Gabrijel Vlahović god., i ob., Rudi Jerman</i> 9.30 - Sv. Misa u Jakopovcu 11.00 - Sv. Misa u Jalžabetu - ŽUPNA

KATOLIČKI TISAK:

Župni listić, Glas koncila, Glasnik Srca Isusova, Vrijeme Srca, Mali Koncil - MAK, Kana - Obiteljska revija, Glasnik svetog Josipa

Umrli i u vječnost se preselili:

+ **Štefica Mesarić**

(u 79 godini života)

+ **Đuro Horvat**

(u 74 godini života)

Pokoj vječni daruj njima Gospodine i svijetlost vječna svijetlila njima sa svima svetima jer si tako blag.

ŠTO JE EKUMENIZAM?

Ekumenizam znači nastojanje oko pomirenja, suradnje, zbližavanja i jedinstva kršćanskih crkava. Dok se međureligijski dijalog odnosi na sve religije, ekumenizam je dijaloški napor unutar kršćanskih crkava. Za razliku od unijačenja (tj. prelaženje iz Pravoslavne crkve u Katoličku i obratno), u ekumenizmu se naglašava ravnopravan dijalog među kršćanskim konfesijama, ono što je pojedinim crkvama zajedničko i ide se za potvrdom duhovnoga i moralnog poslanja Kristove Crkve. Ekumenizam je nastao u 19. stoljeću unutar protestantskih crkava (ekumenski pokret). Unutar Katoličke crkve preteče su ekumenizma u 19 stoljeću: J.H. Newman, D. Mercier, J.J. Strossmayer, a u 20. stoljeću benediktinci iz Chevetognea u Belgiji, dominikanski centar Istina u Parizu. Nakon Drugoga vatikanskog Koncila (1962.-1965.) Katolička Crkva prihvaća osnovna načela ekumenizma i odriče se unijačenja. (Dekret II. Vatikanskog Sabora: Unitatis redintegratio 1964.)

Dragi župljani! Prošle nedjelje za stradale na potresom pogođenoj Sisačkoj biskupiji od milostinje i drugih darova koje ste donijeli na župni ured prikupljeno je 10.700 kn, Cijeli iznos predan je ekonomatu Varaždinske biskupije, odakle će biti poslan Hrvatskom Caritasu. Hrvatski Caritas već je krenuo u nabavu 100 stambenih modula, od kojih su prvi već isporučeni obiteljima koje su u potresu izgubile krov nad glavom. Budimo i dalje molitvom i djelatnom ljubavlju povezani s unesrećenima. Hvala Vam!

Za stradale je moguće uplatiti i na račun Hrvatskog Caritas: HRVATSKI CARITAS, KSAVERSKA CESTA 12A, ZAGREB; KOD PBZ (PRIVREDNA BANKA ZAGREB) IBAN: HR0523400091100080340, POZIV NA BROJ 12 20 ili pozivom na donacijski telefon: 060 90 10 (6,25 kn po pozivu – PDV uključen) HVALA!

I još jedno poslanje za nas. Neizbježno poslanje. Ako smo toliko „zahvaćeni Kristom“, onda ćemo i mi druge mijenjati i oduševljavati za Krista. Bez riječi. Jednostavno, svojom pojavom, svojim kršćanskim življenjem i oduševljenjem. Tako je jedan stari kršćanski pisac na pitanje kako bi od jednoga poganina načinio kršćanina jednostavno odgovorio: „Pozvao bih ga da godinu dana stanuje kod mene!“ Tako i mi: kad nas upitaju, što je to kršćanstvo, što znači stvarno vjerovati u Krista, što nam on znači u životu, možemo jednostavno odgovoriti: „Dodite i vidjet ćete!“ A sam će nas Krist, snagom Duha Svetoga svojom milošću preobraziti da ne živimo više mi, nego sam on – Krist.

Nasljedovanje se rađa iz pogleda vjere, iz pogleda koji je spoznaja. Najprije Ivan 'ugleda (emblemsas) Isusa i posvjedoči: »Evo Jaganjca Božjega«, nakon i čega učenici podoše za Isusom, a na i kraju Isus pogleda (emblemsas) Šimuna s i reče mu: »Ti si Šimun, sin Ivanov!« i To je pogled koji vidi i proniče, prodire u dubinu. Nije potrebno čuti poziv. Redovito ga se i ne čuje. Jednako i odaziv ne traži sigurnost riječi ili obećanje, nego preobražen pogled koji sve vidi u novome svjetlu. Gospodine, pogledaj nas da bismo umjeli vidjeti.

Danas tjedan u nedjelju 24. siječnja nakon mise u 11.00 sati u Pastoralnom Centru biti će kratak roditeljski sastanak za roditelje naših ovogodišnjih Prvopričesnika. Molim da na misu i sastanak dođe barem jedan od roditelja!

Dragi župljani! Nakon pregleda naših crkava od strane statičara mr.sc. Ivana Špišić, dipl. ing. grad., statičar zadužen od strane Biskupije, te dr. sc. Maria Kopjar, predstojnika Ureda za liturgijski pastoral i sakralnu arhitekturu donijeta je njihova odluka da se ne služe mise u kapeli sv. Jakova u Jakopovcu dok se preciznije ne utvrdi šteta od nedavnih potresa. Do tada misna slavlja u Jakopovcu biti će u Društvenom Domu.

I u evanđeoskom odlomku se ponavlja spominjanje imena. Bog nas želi i poziva baš nas. I, ako mu se odazovemo, pruža nam novi smisao života. Pomaže nam da svijet pogledamo na drugačiji način. Bog nas mijenja, a ta promjena se simbolični prikazuje novim imenom. I doista je nemoguće susresti Boga Isusa Krista i ostati isti. Susret sa smislom čini besmislenim sve drugo osim onoga što je jedino važno i neprolazno.

Sveci i svetece nam pokazuju da se uvijek može uzdizati hvalu, u dobrim i lošim vremenima, jer je Bog Vjerni prijatelj. To je temelj pohvale: Bog je Vjerni prijatelj i njegova ljubav nikad ne prestaje. On je uvijek uz nas, On nas uvijek čeka. Netko je rekao: „On je stražar koji ti je blizu i pomaže ti s vjerom ići naprijed kroz život“. U teškim i mračnim trenucima smognimo hrabrosti da kažemo: „Blagoslovljen budi, Gospodine“. Veličati Gospodina. To će nam toliko dobro doći. (Papa Franjo)

Isus nam kazuje kao i prvim učenicima: »Što tražite?«... »Dodite i vidjet ćete.« I tako ulazimo u dugu molitvu i razgovor s Isusom. Iz radosti takve bliskosti s Isusom hitamo svojoj obitelji i prijateljima: »Našli smo Mesiju!« Mi smo sredstva dok zovemo jedni druge imenom kao stoje jednom Bog zvao u svetištu u Šilu: »Samuele! Samuele!« (Carroll Stuhlmueller, Biblijska razmatranja za vrijeme kroz godinu)